

Puigpedrós per Guils de Cerdanya

27 de juliol de 2022

Assistents: Jaume Bertran (i la Fei), Karin Bruy, Pep Casas, Mercè Font, Carme Guri, Josep M. Martínez, Esteve Mogas, Ismael Porcar, Pep Pous i Josep Roca.

Distància: 13,14 km **Desnivell acumulat:** 705 m **Temps en moviment:** 4 h 23 min

Temps total: 7h 29 min

Cotxes: Josep M. Martínez, Esteve Mogas/Josep Roca i Jaume Bertran 150 Km.

Ens trobem a les 6 del matí a la zona esportiva de Corró. Sortim per la C-17 en direcció a Ribes de Freser, on se'ns afegeix en Josep Roca, ens aturem al bar Gusi per fer un cafè i continuem cap a la Cerdanya. Agafem la carretera que ens porta a Guils de Cerdanya, seguim cap a l'estació d'esquí nòrdic de Guils-Fontanera, i després per la pista sense asfaltar en direcció a Malniu. Deixem els cotxes a l'alçada del Planell de l'Agulla, una mica més amunt del refugi de la Feixa.

Comencem a caminar a les 9 del matí. A una alçada de 2200 metres fa una temperatura de 16 graus, en un dia de sol. Agafem un camí ben marcat sota un bosc de pi negre amb sotabosc de nerets, que planeja fins a l'estany de Malniu. El voregem pel seu flanc esquerre, i comencem a enfilem-nos pel serrat de les Perdius Blanques, vorejant el clot del Malniu, per uns corriols molt drets i una mica perdedors.

Són gairebé les 11, i ens aturem una bona estona per esmorzar i reposar de la solana que ens cau a sobre. D'ençà que hem deixat enrere els arbres, que avancem per un pedregar, encara que ara la pujada és més suau. Seguint sempre el camí indicat per una munió de fites de pedres, passem per les Molleres de Puigpedrós, gairebé seques, i enfilem amunt fent una mica de marrada cap la dreta per suavitzar la pujada pels milers de rocs que formen el cim. No és en va, el nom de la muntanya, coneguda també com el Puig de Campcardós per les piles de cards que s'hi troben. Hi arribem esglaonadament de tres quarts d'una fins a la una, però el més important és que tots hi podem arribar.

El *Puigpedrós* (2.914 m.) és el pic més elevat de la *Baixa Cerdanya* i de tota la província de *Girona*. Som a finals de juliol i el cim és ple d'excursionistes d'arreu que també hi han fet cap. No tenim cap problema per trobar qui ens faci una fotografia a tot el grup amb la bandera estelada. La vista des d'aquí és espectacular; amb un cel tant clar com el d'avui podem albirar quasi totes les muntanyes dels *Pirineus*, des del *Carlit* i el *Canigó* fins a la *Pica d'Estats* i l'*Aneto*. Com que no tenim cap presa, ens hi estem fins ben bé dos quarts de dues fruit del meravellós paisatge.

Comencem la baixada pel mateix camí, fins que a quarts de quatre tornem a ser a l'estany de Malniu. No hi és permesa la banyada, però aprofitem per sucar-hi els peus i refrescar-nos una estoneta per treure el cansament. Arribem als cotxes a dos quarts de cinc de la tarda i, com que tenim força gana, anem fins a l'estació d'esquí a dinar a l'ombra en taules de pícnic.

La setmana que ve farem el *Puigcerverís* i el *Balandrau* des del coll de *Meianell*. Per no caminar les hores de més calorada, ens trobarem a la zona esportiva de *Corró* a les 6 del matí.

Fotografies i text: Pep Casas
 Mapa: Josep Maria Martínez